

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

— Kantaja väittää, että vastaaja teki virheen katsoessaan, ettei riitautettu menettely ollut epäasianmukaista, ja että vastaaja teki virheen myös todetessaan, ettei kyseinen menettely johtanut kantajan persoonallisuuden, omanarvontunnon taikka fyysisen tai psykologisen koskemattomuuden aliarvioimiseen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 24 artiklan rikkomiseen ja avustamisvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen.

— Kantaja väittää muun muassa, että valittaja ei käsitellyt avustuspyyntöä vakavasti ja joutuisasti, kuten sovellettavassa oikeuskäytännössä edellytetään.

Kanne 15.5.2017 – Keolis CIF ym. v. komissio

(Asia T-289/17)

(2017/C 239/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Ranska), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Ranska), Keolis Seine Sénart (Draveil, Ranska), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Ranska), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Ranska), Keolis Vélizy (Versailles, Ranska), Keolis Yvelines (Versailles) ja Keolis Versailles (Versailles) (edustajat: asianajajat D. Epaud ja R. Sermier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— ensisijaisesti kumoamaan Euroopan komission 2.2.2017 tekemän päätöksen, joka koskee tukiohjelmaa SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), jonka Ranska on toteuttanut Ile-de-Francen alueen linja-autoliikenteen yritysten hyväksi, siltä osin kuin sen 1 artiklassa todetaan, että tukijärjestelmä on pantu täytäntöön "lainvastaisesti", vaikka kyse oli voimassa olevasta tukijärjestelmästä

— toissijaisesti kumoamaan Euroopan komission 2.2.2017 tekemän päätöksen, joka koskee tukiohjelmaa SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), jonka Ranska on toteuttanut Ile-de-Francen alueen linja-autoliikenteen yritysten hyväksi, siltä osin kuin sen 1 artiklassa todetaan, että tukijärjestelmä on pantu täytäntöön lainvastaisesti, 25.11.1998 edeltävän ajanjakson osalta

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen pääasiallinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kyseessä olevaa alueellista tukijärjestelmää ei ole pantu täytäntöön lainvastaisesti, koska ennakkoilmoitusvelvoite ei koske sitä. Alueellinen tukijärjestelmä on nimittäin SEUT 108 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9; jäljempänä asetus N:o 2015/1589) 1 artiklan b alakohdassa ja VI luvussa tarkoitettu voimassa oleva tukijärjestelmä. Voimassa oleviin tukijärjestelmiin sovellettavien sääntöjen mukaan niiden täytäntöönpano ei ole lainvastaista, koska komissio voi vain päättää tarvittaessa toimenpiteistä, joilla kehitetään tai poistetaan tukijärjestelmät tulevaisuudessa.

- 2) Toinen, toissijainen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vaikka katsottaisiin, että kyseessä oleva tukijärjestelmä ei ole voimassa oleva tukijärjestelmä, komissiolla ei ollut oikeutta ulottaa tutkintaansa yli kymmenen vuotta 25.11.1998 edeltäneeseen ajanjaksoon; komissio esitti kyseisenä päivänä Ranskan viranomaisille tietopyynnön. Asetuksen N:o 2015/1589 17 artiklassa nimittäin säädetään, että vain komission toimet tai jäsenvaltion komission pyynnöstä toteuttamat toimet keskeyttävät kymmenen vuoden vanhentumisajan. Näin ollen kantajat katsovat, että komissiolla ei ollut oikeutta ulottaa tutkintaansa 25.11.1998 edeltävään aikaan.

Kanne 15.5.2017 – Buck-Chemie v. EUIPO – Henkel (wc-raikastimen kuvaus)

(Asia T-296/17)

(2017/C 239/64)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann und C. Gehweiler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1663618-0003

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 2113/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan ja muun osapuolen korvaamaan kantajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 62 ja 63 artiklaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan a alakohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 29.5.2017 – Martinair Holland v. komissio

(Asia T-323/17)

(2017/C 239/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Smeets)